

מכתב פתוח לנשיא ביידן: יש לך אפשרות להיות בצד הנכון של ההיסטוריה

written by רות וסרמן לנדה | 19.04.2024

כאזרחית ישראלית שהתרגשה לראותך בישראל לאחר אירועי 7 באוקטובר האיומים, ולשמוע אותך מכריז שאדם אינו חייב להיות יהודי כדי להיות ציוני, אני מבקשת היום לפנות אליך בנימה אישית, לא פורמלית, וללא משוא פנים. ראשית, אני חשה שאתה נושא עמך מטען רגשי עמוק, שמקנה לך אפשרות אנושית אמיתית לכאוב את כאבו של העם היהודי.

אני מרגישה שאתה מבין את צדקת הדרך של העם שלי, הגם שהוא כמובן אינו חף מטעויות, ומכיר בו ככזה שהקדוש ברוך הוא בחר בו מכל העמים, בעיקר כדי להאיר את העולם ולפעול לתיקונו. אני גם מבינה ומכירה בקשיים שעמם הינך מחויב להתמודד, למול תומכך וחלק מחברי מפלגתך באשר לתמיכתך במדינת ישראל ובמאבק הצודק שלה עם אינספור אויבים.

מהמקום הזה, כבוד הנשיא, אני מבקשת לשתף אותך במועקה הגדולה שלי נוכח בחירתך לקרוא לישראל שלא להגיב למתקפה האיראנית על מדינת ישראל כדי להימנע, לדברך, מלהוביל למלחמה אזורית משמעותית. כבוד הנשיא, אנו כבר במלחמה אזורית! אלא שמשום מה, המערב בוחר להיוותר בחשיכה אל מול חזון האימים שמטפח משטר האייתוללות באיראן. כמי שמיטב יכולות המודיעין עומדות לרשותו, אינני יכולה לדמיין שהאידיאולוגיה והשאיפות הללו נותרות נסתרות מפניך.

חתירתה של טהרן להקמת "תאים" שקטים במערב, לרבות באירופה, בקנדה, באוסטרליה, וכמובן בארה"ב, מזמן הייתה צריכה להדליק נורה אדומה לכל בר-דעת באשר לשאיפותיה. וכמובן החתירה המתמדת מנגד של קטאר, שמטפחת תאי תמיכה משל עצמה ליום הדין, בדמותם של האחים המוסלמים הסונים, הפזורים זה מכבר לאורך ולרוחב המעצמות הגדולות והמשגשגות בעולם, ובראשן כמובן בארה"ב של אמריקה.

אדוני הנשיא, הרי בעקבות מופע האימים של איראן, בדמותם של למעלה מ-300 טילים שכוונו לערי ישראל, קשה לדמיין שהצהרת הכוונות של המשטר האיראני בדבר השמדתה של מדינת ישראל הינה ריקה מתוכן, ושבשילוב תחושת המסוגלות והיכולות האיראניות היא לא תהסס לפעול למימושן. בעיקר, אם היא תחוש את ההיסוס של מדינות המערב לעצור בעדה.

עמידתך הברורה לצד ישראל, ביירוט ובבלימת המתקפה חסרת התקדים הזו, לא נעלמת מעיניי. ההפך. היא ריגשה ונטעה בי שוב את התקווה שייתכן שהטוב בכל זאת לעתים מנצח את הרע ☑ לא רק בהוליווד. במקביל, גם השכלת לייצר קואליציה בינלאומית ואזורית מרשימה וחסרת תקדים, שאף כללה מדינות ערב. הן פעלו אומנם מתוך אינטרס לאומי מובהק שלהן, אך ללא כל ספק בהלימה לביטחון הלאומי של מדינת ישראל.

אך במקביל, מיהרת להזהיר את ישראל בפומבי שמא תפעל להשיב על מעשה התוקפנות המחריד של איראן, שללא ספק נעשה מתוך התפיסה כי ההרתעה הישראלית איננה כשהייתה, ושידי ישראל קשורות מאחור על ידי לא אחרת מאשר ידידתנו הגדולה ביותר בזירה הבינלאומית.

הניתן לדמיין, אדוני הנשיא, שאם ארה"ב, בריטניה, גרמניה או כל מדינה אחרת במערב היו מותקפות באופן הזה, היו מצפים מהן שלא להגיב? כשאררה"ב הותקפה ב-2001 על ידי גורמי טרור נתעבים, האם ניתן היה להעלות על הדעת שלא תגיב? כשרוסיה פלשה לאוקראינה וביצעה בה את פשעה, האם לא העולם המערבי כולו קם על רגליו וסייע לה, בין אם במעשים ובין אם בתמיכה הצהרתית, לפעול נגד התוקפנות? אכן, הסכנות האינהרנטיות בכל צעד חייבות להישקל בזהירות מרבית.

ההשלכות הפוטנציאליות של כל צעד הן הרות גורל. אך כל המבין ברזי הזירה הבינלאומית יודע שהיעדר מעשה הוא מעשה לכל דבר, ואף לו השלכות מרחיקות לכת. ולכן, האם לא חלה עלינו החובה, כבוד הנשיא, למנף את המצב חסר התקדים הזה שלא אנו יצרנו ולא אנו חתרנו אליו, אלא שהתרגש עלינו ותוכנן בפרטי פרטים כבר מ-1979, עת התבצעה ההפיכה האסלאמית באיראן, ולמנף אותו כדי לתקן את העובדה שבכלל אפשרנו לאיום הזה להתקיים?

את חידוש משטר הסנקציות, לפחות בחלקו, כבר הפעלת בתבונה. אך המערכה, לצערי, כבר בשלב מתקדם מדי בכדי להסתפק בצעדי בנייים. אתה מחזיק במושכות ברגע זה. אתה ולא אחר. אני פונה אליך, כבוד הנשיא, בשאלה כנה ונקייה משיקולים זרים ☹️ התוכל שלא לבחור להיות בצדה הנכון של ההיסטוריה, ולהוביל את ארה"ב להביא לכדי ניצחון הטוב על האיום המשמעותי ביותר כיום על היציבות האזורית?

התפרסם במעריב, בתאריך 19.4.2024.